

Treuen pit a El Molinón

El Llagostera mostra una versió molt millorada gràcies a la lluita en defensa i suma un bon punt davant un Sporting que segueix invicte · Eloy Gila i Sergio León desaprofiten dues clares ocasions de gol

ROBERT GÜELL GIJÓN. ENVIAT ESPECIAL.

Una mà de Pichu Cuéllar en el temps afegit va privar el Llagostera de ser el primer equip d'aquesta Segona A capaç de superar l'Sporting de Gijón, un equip invicte després de 14 jornades i que té voluntat per practicar bon futbol. Endur-se els tres punts hauria sigut apoteòsic i la frustració de Sergio León -l'altre protagonista de la darrera ocasió gol- un cop va acabar el duel era més que evident, però el conjunt de Lluís Carrillo i Oriol Alsina va treure pit davant 16.000 espectadors i va sortir reforçat d'un estadi d'aquells que es defineixen com a "camps de Primera".

El Molinón no estava ple a vessar, però l'afició de l'Sporting, impulsada pels càntics de la penya més ultra ubicada al Gol Sud, anima de valent. Tota aquesta pressió ambiental també va afectar al Llagostera, que va saltar a la gespa sense ser capaç de dur la iniciativa. Davant un equip jove però amb les idees clares, els de Pitu Abelardo van combinar, buscant trobar un forat en el sistema defensiu dels gironins. Tito va ser l'escollit per substituir en el doble pivot a un Jordi López sancionat mentre que Aimar va tornar a guanyar el lateral dret en detriment de Jordi Masó, a la banqueta. La intensitat defensiva de la setmana passada davant els canaris tornava a fer-se present, però els blaugrana -ahir vestits de negre- eren incapaços de combinar més de tres assistències i d'arribar amb sentit a la porteria de Cuéllar. Querol, ben sol a dalt, intentava treure petroli i buscar faltes en pilotes llargues però no rebia res a l'espai ni dins l'àrea. Els locals, amb les línies ben avançades, no oferien treva i buscaven la porteria de Moragón amb dos primers cops de cap de Carlos Castro i de Bernardo en dues accions a pilota aturada. Ruymán va respondre amb un xut des de la frontal que va sortir per sobre el travesser. Aquest tret del canari va significar l'única aproximació seriosa dels visitants en tota la primera meitat.

Conscient dels seus límits ofensius i del que costa arribar a l'àrea rival, el Llagostera va intentar treure profit de faltes llunyanes però no se'n va sortir. Ríos Reina tampoc va estar encertat a l'hora de servir els serveis de cantonada i Perea, poc fi en les seves intervencions, va caure lesionat mentre conduïa la pilota en un intent de contraatac i va haver d'abandonar el terreny de joc als 40 minuts de joc, en un moment en què el partit ja vivia els seus episodis més violents; faltes constants, tres grogues en quatre minuts i una petita picabaralla amb Querol pel mig van provocar que l'àrbitre enfilés el túnel de vestidors escridassat per la parròquia local.

Amb facilitat que tenia el col·legiat per xiular faltes, el Llagostera buscava la pilota llarga per trobar una segona jugada o bé una acció innocent de la defensa local. Querol, que no es caracteritza per disposar de grans ocasions de gol, va intentar veure porteria just començar la segona meitat. Va aixecar el cap i, des de la frontal, va fer un tímid xut que no va ni inquietar a Cuéllar. El tret ras del reusenc era un clar exemple de la poca sang que

corria en aquell moment per les venes dels futbolistes visitants a l'hora de buscar la porteria rival.

Ordenats en defensa

L'ordre defensiu és prioritari per a Carrillo i Alsina. Els punts s'aconsegueixen començant per una bona defensa. Els del Gironès són el pitjor atacant de la lliga (només 7 gols en 14 jornades) i els de l'Sporting són la millor defensa, amb nou dianes encaixades. Els asturians són els reis de l'empat -amb el d'ahir en sumen 8- i els gironins no tenien cap mena de pressa. Un punt era un punt.

Que Aimar no tingués pressa per servir de banda als vint minuts de partit no significa que els de la Costa Brava deixessin de mirar la porteria de Cuéllar en el segon temps. Ríos Reina, des de la banda esquerra, va sorprendre amb una bona centrada. La pilota va caure al cap d'Eloy Gila i el sabadellenc va rematar sense oposició però al cos del porter. Tarradellas també va poder marcar després de pescar una esfèrica dins l'àrea, però va rematar massa forçat.

El Llagostera havia perdonat en dues clares ocasions i l'Sportingseguia aproximant-se amb clar perill a la porteria de Moragón, titular per segon matx consecutiu i sense haver de fer grans aturades. Sergio León i Pitu van entrar en el terreny de joc per Querol i Ríos Reina. En comptes de fer un pas enrere, tal com havia succeït en anteriors duels a domicili, Carrillo i Alsina van buscar la velocitat de l'andalús i la qualitat del saltenc per encarar l'últim quart d'hora de joc sense rebutjar a l'atac. L'empat davant l'equip invicte de la competició es firmava abans de començar, però els tres canvis visitants van ser de caire ofensiu i l'entrada de León i Pitu va permetre millorar la combinació en els últims metres. Abelardo no tenia marge de reacció després d'esgotar els tres canvis quan Bernardo i Rachid van xocar de cap i aquest últim va marxar ben desorientat.

Els dos equips s'havien buidat al centre del camp en un enfrontament que es va fer llarg però també intens. Homes com Ruymán, Diego Rivas i Eloy Gila van acabar ben esgotats però donant per bo un empat que segueix curant la ferida creada en les set jornades sense guanyar. Els blaugrana van marxar del terreny de joc lamentant no sortir amb els tres punts però orgullosos de la imatge mostrada; unes sensacions positives que, per anar bé, haurien de tenir continuïtat davant el Betis.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2014/11/23/treuen-pit-molinon/698469.html?utm_source=rss